

Jistou nemáš nikdy holku žádnou

Dalibor Janda

Sedávala vždycky v první řadě,
Napůl žena, napůl ještě mládě.
Slíbil jsem jí mockrát při svém sólu,
půjdem světem s kytarou a spolu.

Uvěřila snadno tónům písni,
ale doma hlídali jí přísně,
až jsme jednou vymysleli výlet,
měla přijít naše horká chvíle.

R: Snad jsem si ji měl všímat víc,
Lásky někdy pro pár slůvek zvadnou.
Teď už vím a všem můžu říct:
„Jistou nemáš nikdy holku žádnou.“
Snad jsem si ji měl všímat víc,
dotýkat se jejích přání zlehka.
Teď už vím a všem můžu říct:
„Láska je věc neskutečně křehká.“

Když pak večer v kempu u rybníka
Její pohled bleděmodře říkal,
Přijdu k tobě jen co oheň zhasne,
Přikývnul jsem všechno bylo jasné.

R: Snad jsem...

Oheň zhasnul, nebyla v mém stanu,
Ani ve svém a noc přešla k ránu
Jako meteor zmizela mi
tak jsme zbyli s kytarou zas sami
Tak jsme zbyli s kytarou zas sami.